

Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel
święta uroczystych w drukarni
STANISŁAWA GIESZKOWSKIEGO.

N° 203.

Kwartalnie kosztuje złotych sześć
Ście miesięcznie złotych sześć.

PONIEDZIAŁEK 6 Września 1847 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska powietrza i różne uwagi		
2	6 ^h 27 ^h 3 ^h	797	7.	03	55	Zachodni słaby	Pochmurno	Deszcz
	2	991	16.	94	57	ZP. Zachodni	„	„
	10	2.	831	11.	94	Zachodni średni	„	„

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Wczoraj o 8miej z rana przybył pierwszy lokomotyw i jeden wagon kolejną żelazną z Pruss; — już tej chwili zupełna do kolei Górno-Szląskiej otwartą. Wkrótce zatem nastąpi uroczyste otwarcie całej kolei Krakowsko Górno-Szląskiej; — mówią że to ma nastąpić zaraz po sprowadzeniu reszty lokomotywów i wagonów tak do banhofu Krakowskiego, jak i do innych stacyi, najdalej około 15 b. m.

Otwarcie teatru ma nastąpić jutro dwiema komedjami: *Lwy i Lucie* Bogusławskiego, — i *Stacya pocztowa w Hulczy*, Korzeniowskiego.

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 19 Sierpnia. —

Wszystkie dzienniaki zapełnione są sprawozdaniami o straszliwym morderstwie, dokonanym na osobie księżny Choiseuil Praslin. Morderstwo nastąpiło wczoraj rano między godziną 4 i 5 w mieszkaniu księżny, przy ulicy St. Honoré N° 55. Nie popełniono żadnej kradzieży, czyn więc jest skutkiem zemsty prywatnej. Księżna miała lat 40, była córką marszałka Sebastiani, matką dziewięciorga dzieci i właśnie co przybyła do Paryża, by się znajdować na rozdawanin nadgród w jednym z instytutów naukowych, do którego jej syn uczęszcza. Od godziny 7 rano do 8 wieczorem pierwsze władze kryminalne zajmowały się badaniami w pałacu zamordowanej. Do tej pory nie miano żadnego śladu mordercy. Marszałek Sebastiani, ojciec zamordowanej, znajduje się w tej chwili w Korsyce. Według *Moniteur*, książe i księżna de Praslin we czwartek wieczorem wrócili z wód, mając zamiar bawić kilka dni w Paryżu przed odjazdem na prowincję. Ponieważ dość długo nie znajdo-

wali się w Paryżu, pozwolili zatem swęj służbie odwiedzić znajomych i załatwić interesa tak, że większa część służących miała pozwolenie nie znajdowania się w domu aż do następnego dnia. Zostawili tylko przy sobie dwoje czy troje ludzi dla towarzystwa dzieci; xięstwo rozeszli się na spoczynek do osobnych pokoi. Służba także zmęczona drogą, spać się położyła. *Gazette des Tribunaux* mówi zaś, że księżna (o jej małżonku nie wspomina), przybyła z swęj posiadłości wiejskiej z zamku Praslin, miała tylko jedną noc w Paryżu zabawić, a następnego dnia wyjechać z mężem do Dieppe, gdzie już część służby naprzód wstąpiła. Dzienniki donoszą jednogłownie, że około w pół do piątej rano garderobiana obudzona została gwałtownem uderzeniem dzwonka, pośpieszyła zatem do pokoju pani, ale drzwi zastała zamknięte od wewnątrz, te następnie z pomocą innych służących wywalonemi zostały. Księżna jeszcze dawała znaki życia śniertelnem chrapaniem, ale wkrótce skonała. Morderca prawie zupełnie głowę jej oderznął. Według tychże zeznań, sznur od dzwonka miał być także skrwawiony, znak że zamordowana pociągnęła za niego. Na łóżku także znaleziono ślady krwi a przewrócony stolik, rozrzucona porcelana, oraz inne ślady, dowodzą, że walka żywa toczyła się pomiędzy zamordowaną i mordercą. Na krzyk służby przybył xiąże, rzucił się na trupa żony i uściskał go. Posłano natychmiast po doktorów, ale głębokie rany naszyi nie przedstawiały żadnego ratunku. Według *Moniteur parisien*, księżna dopiero we dwie godziny po odkryciu morderstwa życiezakończyła.

Książe de Choiseuil-Praslin, par Francyi, kawaler honorowy xiężny Orleańskiej, na rozkaz prokuratora jeneralnego pana Delangle i jego pomocnika, sędziego instrucyjnego Legonides, którzy cały wczorajszy dzień stawili na badaniu, słuchaniu świadków i pierwszym śledztwie, został aresz-

lowanym. Toż samo nastąpiło z wszystkimi służącymi w pałacu, w którym tę zbrodnię popełniono. Padają także podejrzenia mocne na jednego ze służby, rodem z Korsyki, że był pomocnikiem jeżeli nie sprawcą. Wszystkie dotąd zebrane poślaki dowodzą, że powodem tego morderstwa nie była kradzież. Nigdzie nie znaleziono śladu najmniejszego kradzieży. Zaledwie można przypuścić, że zbrodniarz przyszedłszy do pokoju sypialnego więźny, szukaniem kosztowności rozbudzili ją, a gdy zawołała na pomoc, morderstwo popełnił. Jednak wiele ważnych powodów zbija tę hipotezę. Najprzód nie zdołano znaleźć najmniejszego śladu drogi, którą mógłby uciec morderca. Uciekać on mógł tylko w ogród wychodzący na pola Elizejskie przez okna pokoju więźny. Dotąd nie można się było dowiedzieć, czy okna te otwartymi zostały przez osoby, które po spełnieniu morderstwa do pokoju więźny przybyły, czy też okna te zamknięte znaleziono przy wejściu do pokoiów więźny. Tę okoliczność objaśnić tylko może akt oskarżenia, jeżeli tylko fakta zebrać zdoła. Ogród, przez który morderca musiał uciekać, jest dość duży, gęsty i podobny do małego parku; na przeciwko niego na polach Elizejskich, znany architekt Visconti, buduje wielki dom pana Gibiel, członka izby deputowanych. Zdaje się, że morderca przez te budowle dostał się do ogrodu i tą drogą uciekł. W ogrodzie znajdują się gęstwiny, przez które morderca mógł uciekać, nie lękając się zostawienia śladów stóp na trawie od gorąca resztek, lub na ścieżkach piaskiem wysypanych, tém bardziej, kiedy po spełnieniu czynu, do pierwszych kroków policji upłynęło kilka godzin. Ale pomimo najpilniejszego szukania, nie znaleziono śladów żadnych. Druga okoliczność niweczająca tę hipotezę jest następna, że przy śledztwie znaleziono dzwonki w pokoju więźny i w bliskości obwinie, by nie było słychać głosu; tak więc wiadomość dziennikarska, że służący na głos dzwonka przybyli, jest mylną. I to zdaje się nieprawdopodobnym, by złodziej przychodzący z miasta chciał długą walkę toczyć z swą ofiarą, jak tylko jego osobiste bezpieczeństwo zagrożonemby zostało. Byłby może w przedkości dał kilka ciosów, by się pozbyć wolażącej na pomoc, ale nie bawiliby tyle czasu ile potrzeba, by głowę prawie zupełnie od kadłuba oddzielić, w którym to stanie trupa więźny znaleziono. I o tém zapominać nie należy, że znaleziono w ręku zamordowanej wyrwane włosy, co dowodzi zaciętej walki pomiędzy ofiarą a mordercą. Charakter więźny był bardzo łagodnym, wątpić zatem należy, by się opierała ucieczce mordercy, gdyby ten uciekać chciał i tylko w chwili największego niebezpieczeństwa znalazła odwagę rozpaczyć do walki. Ze morderca jednak z nadzwyczajną zimną krwią wziął się do zbrodni, dowodzą tego przygluszone dzwonki, To dzia-

łanie wymaga czasu i wielkiej pewności, niepodobna bowiem przypuszczać, by kilku ludzi coś podobnego wykonywało, w każdym razie niepodobna, by ktoś się tem zajmował w nocy, wystawiony na niebezpieczeństwo odkrycia w każdej chwili, tém bardziej, że najmniejszy dźwięk wiązane dzwonka mógłby ludzi obudzić. Z tego widać zatem, że wszystkie środki ostrożności wykonanemi były w dzień przez człowieka miejscowego, doskonale znającego mieszkanie. Jeżeli więc morderstwo kto z miasta popełnił, musiał tego dokonać przy pomocy spółników domowych. Te wnioski spowodowały aresztowanie xięcia Praslin i kilku służących przez władze śledcze. Możemy tutaj jeszcze uczynić uwagę, że niepodobna było zloczyncy myśleć o dostaniu się do hotelu od ulicy St. Honoré. Do pałacu N. 55 na tej ulicy, wchodzi się przez wielką bramę wjazdową, w której ciągle stojący szwajcar, widzi wszystkich wchodzących i wychodzących tak, że tylko za jego pozwoleniem wejść można. Z tej strony zresztą niepodobna byłoby niepostrzeżonym dostać się do pokoiów więźny. Ten straszny wypadek niezmiernie wrażeń zroził w Paryżu; wszędzie objawia się najmocniejsze współczucie dla szlachetnej kobiety, która powszechnie szanowaną i lubioną była. Tysiące ubogich z jej dobroczynności korzystało. Ale wrażenie jeszcze się powiększy, gdy publiczność dowie się o aresztowaniu małżonka zamordowanej, xięcia Praslin; dotąd bowiem tylko mała liczba osób wie o tém. Wieści ostatnie krążące po mieście wcale nie zbijają ciężkich podejrzeń, jakie spadają na xięcia. Wczoraj przez cały dzień aż do późnej nocy i dziś znowu massy ludzi stały zgromadzonemi przed pałacem; wszyscy zgromadzeni objawiali największą sympatję.

— Rzym 7 Sierpnia. —

Zaczynają surowo przeglądać listy gwardyi obywatelskiej; wiele osób, które już służyły w gwardyi tej wykreślono. Zabroniono jednemu batalionom wchodzić w dzielnice drugich batalionów; każdy ma pozostawać w swojej części miasta. Wiele osób znamienitych, między innymi kardynałowie Mai, Altieri, Bonfondi, baronowie Vinco i Pio Grazioli, świadczą grzeczności gwardyi obywatelskiej dzielnic swoich; żołnierzom kazali rozdawać chłodziaki, które przyjęli z wdzięcznością.

W Lorecie, Macerata. Florencyi i Pizie odprawiono dziękiczynne nabożeństwo za zachowanie dni Piusa IXgo. Papież doskonałym cieszy się zdrowiem. Kardynał Orioli, powszechnie szanowany, został członkiem kongregacyi do nadzwyczajnych spraw kościelnych.

— Turyn 10 Sierpnia —

Nie potwierdza się wiadomość, że xiążę Lukki ujechał do Massa. Tak więc protestacye rządu tokańskiego przeciw obcemu miesza-

niu się w sprawy księstwa Lukki opierają się tylko na przypuszczeniach, które się dotąd nie ziszczyły.

Spokojnijszem zaczynają tu patrzeć okiem na bieg rozpraw szwajcarskiego sejmu; nieprzestają wszakże dyplomatycznych układów na przypadek, który nie nastąpi, jak się spodziewamy; z dobrego słyszeliśmy źródła, że wszystkie mocarstwa z Szwajcaryą graniczące jak najzgodniej działają będą, Francya, Prusy, Wirtemberg, W. księstwo Badenskie, Bawarya, Austria i Sardynya naturalnie wzięły bardzo czynny udział w tych interessach.

— *Ateny 3 Sierpnia.* —

Nieporozumienia między Grecyą a Portą, które miały być niebawem zatłwione, przybrały nową postać. Bład grecki, na przedstawienia Austrii, skłonił się dać zadosyć uczynienie Portce, na które też chętnie przystała. Gdy jednak przyszło do tego, po dłu-

gich wachaniach, w Stambule nagle podwyższono żądania. Mówią, że Anglia miała natchnąć dywan tą myślą, iż nie zgadza się a godnością Porty, aby ministerstwu greckiemu tak łatwo przebaczyła. Te żądania dywanu sprawiły przykre wrażenie w Wiedniu, gdzie się podjęto tak kłopotliwego pośrednictwa.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 3 do dnia 4 Września.

Smiałowska Marya, Rippelli Gustaw, Herbst Edward, Zadurowicz Antonina ob., Mikulli Jakób, Mochnacki Maxymilian, Grzegorzek Wojciech, z Galicyi; -- Błowski Felix, z Polski; -- Majer Antoni, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Mikulli Jakób, Rippelli Gustaw, Berczofski major ces. ross., Muchowicz Teofil ob., do Galicyi.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 6225 D. W.

CESARSKO KRÓLEWSKI

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl rozporządzenia Władzy wyższej, odbędzie się w Biórach Ces. Król. Wydziału licytacya przez sekretne deklaracye na ręce Przewodniczącego w Ces. Król. Wydziale do dnia 13 b. m. i r. do godziny 1 z południa składać się mające, na wypuszczenie w przedsiębiorstwo napraw przedziomowych po gmachach Akademickich w b. r. potrzebnych siedmioma anslagami przez Ces. Król. Budownictwo do Nr. 78 w r. b. sporządzonemi objętych. Cena do licytacyi według rzeczonych siedmiu anslagów w kwocie złotych polskich 8018 groszy 17 naznacza się. Na *vadum* każdy z pretendentów złoży w C. K. Kasie Głównej kwotę złotych polskich 800. Inne warunki tudzież kosztorysy w Biórach Ces. Król. Wydziału przejrzane być mogą.

Wzór do Deklaracyi.

W skutek obwieszczenia Ces. Król. Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 3go Września 1847 roku Nr. 6225, składam niniejszą deklaracyą, iż przedsiębiorstwa napraw przedziomowych w gmachach Akademickich w b. r. potrzebnych siedmiu kosztorysami przez C. K. Budownictwo do Nr. 78 w r. b. sporządzonemi objętych, za sumę (literami wyrazić) podejmuję się, przyjmując warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przezemnie przejrzane i zrozumiane (położyć datę, podpis i miejsce zamieszkania).

Kraków dnia 3 Września 1847 r.

Przewodniczący w Wydziale
K. Hoszowski.

Za Referendarza *Reński*

Nro 5465.

SĘDZIA C. K. TRYBUNAŁU

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Kommissarz upadłego handlu Karola Hermann w Krakowie.

W zastosowaniu się do Art. 40 K. H. Księgi III., wzywa niniejszym wierzycieli tegoż handlu, jako to: Pp. Behrens Klingner, Müller Weichsel, w Magdeburgu; Edwarda Segnitz et comp., Bundorf Wichelhausen et comp., Eggert Franke, G. J. Bechtel w Bremen, L. Lesser Sohn w Landsbergu, Caspar Daniel, Schmiedt et Mieth, Lindys Onnen, R. Beinhauer w Hamburgu, Ph. J. Cornill, Schott et comp., P. A. Mumm w Frankfurcie nad Menem, Fr. Werkeuthins W. Cüstrin, Gust Bonn et comp., Seisen fabrig, H. Brendel w Berlinie, F. W. Briesner Sohn, C. F. Dietrich, J. Molinari Soehne, W. Bruuzlów Sohn, Gebr. Bergmann, Eichborn et comp., Louis Franck et comp., J. G. Seyler, H. D. Schneider w Wroclawiu, Alex i Acharad w Brüssel, J. E. Seppelt w Wuxlewaltersdorf, Weiskert Auenuüller w Waldheim, P. F. F. Diltthey w Rudesheim, Gebr. Wlather w Mainz, Ed. Posen et comp. w Offenbach; Fr. B. Irroy w Mareuil; G. Haase Soehne w Pradze, Ant. Cofler w Roy-rede, Gerzabeck Stöhr w Triescie, Franz Ester w Zuzina, Carl Haempel, G-or. Thomke, Ed. Meyer, B. Biały, C. L. Weilheim z Wiednia, F. Ant. Fales z Pestu; Ul. Lehmana Soehne z Laugnau, Adamka z Stanisławowa, Juskiwiecza z Jarosławia; Filipa et Canaud, C. T. Streicba, z Bordeaux; Lubin z Parvza, Morisou Msat et comp. z Londynu; Kozmńskiego z ...; A. Kucharzka z Warszawy; Fr. Ant. W. lfa, J. Brindze, H. Rapaport z Krakowa, ażeby się w dniu ósmym Września r. b. o godzinie 3 po po-

Judniu w Domu Władz Sądowych przy kościele S. Piotra w sali posiedzeń C. K. Trybunału Wydziału I. osobicie lub przez pełnomocników przed podpisaniem celem sporządzenia potrójnej listy Syndyków tymczasowych C. K. Trybunałowi do zamianowania przedstawić się mających, stawili.

Kraków dnia 14 Sierpnia 1847 r.

CZECH.

(3r.) Za zgodność odpisu P. *Burzyński*.

Nro 5341.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

W skutek wniesionej próby PP. Henryka Schmidt opiekuna i Ludwika Reidt przydanego opiekuna małoletnich po ś. p. Józefie Schmidt pozostałych dzieci, o przyznanie tymże małoletnim spadku po ś. p. ich ojcu Józefie Schmidt pozostałego, z summy złp. 1000, na realności pod L. 646 w gminie V. M. Krakowa zabezpieczonej, składającego się; Ces. Król. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora, na zasadzie artykułu 12 ustawy hipotecznej z roku 1844, wzywa wszystkich prawa do spadku tego mieć mogących, aby się z takowemi w przeciągu trzech miesięcy do Trybunału zgłosili, po upływie bowiem terminu tego, spadek powołany małoletnim po ś. p. Józefie Schmidt pozostałym dzieciom przyznany zostanie.

Kraków d. 17 Sierpnia 1847 r.

Sędzia Prezydujący

J. Czernicki.

(1r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński*.

Nro 1308.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

W skutku próby Józefa Sobierajskiego, Agneszki z Sobierajskich Stuczynskiej i Salomei z Sobierajskich Miecikowej o przyznanie im spadku po rodzicach ich ś. p. Janie i Salomei Sobierajskich małżonkach pozostałego, z domu Nr. 23 w Czarniej Wsi położonego i gruntów Wykazem hipotecznym tejeż realności objętych składającego się; C. K. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora na zasadzie Artykułu 12 ustawy Hipotecznej z roku 1844 wzywa wszystkich prawa do spadku tego mieć mogących, aby się z takowemi w terminie trzech miesięcy do Trybunału zgłosili, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego terminu spadek rzeczony zgłaszającym się w częściach na nich przypadających przyznany zostanie.

Kraków d. 21 Kwietnia 1847 r.

Sędzia Prezydujący

J. Czernicki.

(2r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński*.

Nro 17,972.

CESARSKO KRÓL. DYREKCJA POLICYI

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w pierw-

szych dniach bieżącego miesiąca i roku po ujściu sprawców kilku kradzieży odebrano od osob podejrzanych znaczną liczbę sukien męzkich, kobiecych, bielejny i innych rzeczy; poszkodowani kradzieżą celem rozpoznania zrządzonej szkody zechcą w dniu 15 Września b. r. o godzinie 9 z rana zgłosić się w Urzędzie Dyrekcji Policji a mianowicie do Biura Komisarza Sądowego P. Kieresz gdzie takowe okazaniem mieć sobie będą.

Kraków d. 3 Września 1847 r.

Za Dyrektora Policji

Gabriel.

Sekretarz *Ducillowicz*.

Nro 17795.

CESARSKO KRÓL. DYREKCJA POLICYI

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Wzywa niewiadomego właściciela listu Zastawnego Królestwa Polskiego na złp. 5.000, od osoby podejrzanej odebranego, aby w jak najkrótszym czasie z udowodnieniem prawa własności, zgłosić się zechciał.

Kraków dnia 31 Sierpnia 1847 r.

Dyrektor Policji

KroebL.

(2r.)

Sekretarz *Ducillowicz*.

Nr. 18156/814

S citations - Ankündigung.

Am 7 d. Mts um 9 Uhr Vormitags wird bei dem Podgorzer Stadt Magistrate eine öffentliche Lizitation über die Einlieferung von circa 4000. No. Et. Heu in die k. k. Militär Verpflegsamtl. chen Depositorien zu Podgorze und Krakau für den k. k. Militär Bedarf bis Ende November 1847. abgehalten werden.

Jeder Unternehmungslustige muß mit einer 7 perzentigen Caution der Behandlungs Commission noch unbekannt Dfferent aber nebstdem mit einem ortsbirchkeitlichen Zeugnisse über seine Solidität in der Geschäftsführung und seine sonstigen Vermögens Verhältnisse versehen sein ansonst derselbe zur Lizitation nicht zugelassen wird von welchem Cautions Erlage jedoch Herrschaften und ganze Gemeinden befreit sind.

Krakau am 1 September 1847.

KROEBL.

CES. KRÓL. NOTARYUSZ PUBLICZNY

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Zawiadania iż w moc Reskryptu C. K. Trybunału z dnia 1 Września 1847 roku do Nro. 5825, w dniu 9 Września r. b. o godzinie 9 z rana, we wsi Mogile w Down pod L. 45 w drodze pertraktacji spadkowej, po ś. p. Józefia Schmidt odbędzie się sprzedarz przez publiczną licytacją sukien, pościeli, bielejny, i innych ruchomości; w dniu zaś 13 t. m. i roku sprzedaż sreber w Sukienicach w Krakowie, o godzinie 9 z rana, nastąpi, a to za gotową srebrną monetą.

Kraków d. 6 Września 1847 r.

Franciszek *Jakubowski*.